

Konikpaarden

Een klein wild paardje

Dit paardenras komt oorspronkelijk uit Polen en Wit-Rusland.

Tegenwoordig kom je het ook veel in Nederland tegen in natuurgebieden. Dat komt omdat het een heel sterk paardenras is, dat geen verzorging nodig heeft.

De paarden stammen af van de tarpan, een wilde paardensoort die vroeger veel in Europa voorkwam, maar nu uitgestorven is.

Uiterlijk

De naam konik komt uit het Pools. Kon is namelijk Pools voor paard en konjiek is Pools voor paardje. Het konikpaard is inderdaad een kleintje en heeft meer weg van een pony dan van een paard. Dit paardenras wordt meestal maar 1.40 meter hoog en een volwassen dier weegt 400 kilo. Ter vergelijking: het zwaarste paardenras is de Clydesdale. Dit paard kan 1.90 meter hoog worden en weegt wel 900 kilo.

Het konikpaard is meestal grijs van kleur, maar soms kan dit paard ook bruin zijn en heeft een kenmerkende streep over de rug lopen.

Natuurlijke begrazing

Konikpaarden grazen in natuurgebieden om de natuur in dat gebied te onderhouden. Ze worden vaak gekozen, omdat ze het gras een stuk korter houden dan andere grazers. Ze houden van kort jong gras om aan te knabbelen. De grazende paarden komen bijvoorbeeld in de Oostvaardersplassen voor. Hier zijn de dieren door Staatsbosbeheer geplaatst om ervoor te zorgen dat het gras kort blijft. Daar loopt zelfs de grootste kudde konikpaarden van Nederland.

De paarden worden niet in weides gehouden en verzorgd zoals vee door een boer. Ze moeten in een bepaald gebied hun eigen kostje bij elkaar scharrelen en krijgen geen extra voer in moeilijke tijden. Bovendien moeten ze zelf weer en wind trotseren. Er zijn geen stallen, geen afgesloten weilanden, geen sloten.

Ze worden niet gefokt, maar vormen op een natuurlijke manier een kudde. Er is dus geen boer die bepaalt op welk moment welke hengst met welke merrie paart. De hengsten vechten onderling uit wie met de merries mag paren.

Geen natuurlijke vijanden

In Nederland leven geen grote roofdieren. De paarden hoeven daarom eigenlijk nooit te vluchten. In andere delen van Europa waar konikpaarden ook voor natuurbehoud worden ingezet, is dat anders. Daar gedragen ze zich ook duidelijk anders, meer oplettend. In Nederland is honger in de koude tijd hun grootste vijand.

Omdat ze in Nederland niet bedreigd worden, zijn de paarden vaak veel minder schuw en komt contact met paard en mens wel voor. Maar het is en blijft een wild paard, dus dat kan wel gevaarlijk zijn. Als de beesten wild worden, kunnen ze namelijk hard trappen.

Voortplanting

Konikpaarden hebben een draagtijd van 11 maanden. De veulens die dan geboren worden, moeten na een jaar voor zichzelf zorgen. Na hun eerste jaar laat de moeder het niet meer toe, dat het veulen melk bij haar drinkt. Als er genoeg voedsel voor de dieren is, krijgen bijna alle vrouwtjes een veulen. Als er niet genoeg voedsel is, worden er minder veulens geboren.